

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 2Co/16/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216283  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118216283.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcov 1./ Š. R., nar. XX.XX.XXXX, 2./ I. G. R., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom I. XXX, zastúpení JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Konštantínova 6, proti žalovaným 1./I. R., nar. XX.XX.XXXX, 2./ N. R., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom I. XXX, zastúpení JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 61, o zriadenie vecného bremena s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1. a 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 01.10.2019, č. k. 16C/50/2018 - 113 v spojení s opravným uznesením zo dňa 11.02.2020, č. k. 16C/50/2018 - 139 jednohlasne takto

### rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zriadil vecné bremeno in rem v prospech vlastníkov nehnuteľnosti stavby súp. č. XXX - garáž na parcele CKN XX/X v kat. úz. I., zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. I., spočívajúcom v práve prechodu peši a prejazdu osobným motorovým vozidlom cez pozemok parcelu č. CKN XX/X - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 1365 m<sup>2</sup>, zapísaný na LV č. XXX, kat. úz. I., v rozsahu podľa znázornenia v geometrickom pláne č. K. - XXX/XXXX, úradne overenom B. Ú. G. - katastrálnym odborom dňa 14.07.2016, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia. Žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne náhradu za zriadené vecné bremeno sumu 50,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že žalobcovia majú voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle predpokladov § 151n Občianskeho zákonníka a nasledujúce. Zdôraznil, že v tomto konaní nebolo sporné vlastníctvo pozemku, na ktorom žalobcovia žiadali zriadiť vecné bremeno, ide o pozemok žalovaných s tým, že so zriadením vecného bremena žalovaní nesúhlasili. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX, znalkyne V. J. B. vyplynulo, že východiskovú hodnotu určenú ako všeobecnú hodnotu pozemku na mernú jednotku - vypočítanú metódou polohovej diferenciacie, znalkyňa stanovila sumu 0,17 eur za m<sup>2</sup>, čo pri výmere pozemku 23m<sup>2</sup>, ku ktorému sa žiada zriadiť vecné bremeno, predstavuje sumu 4,- eurá. Zistil, že žalobcovia nemajú iný reálny prístup k ich nehnuteľnosti - garáži, súp. č. XXX, pričom rodinný dom, ako aj garáž začali stavať, resp. administratívne zabezpečovať v roku 1997, keď žalovaní osvedčením získali vlastnícke právo aj k časti pozemku, ku ktorému sa zriaďuje vecné bremeno. Súd prvej inštancie akcentoval fakt, že v danom prípade ide o zriadenie vecného bremena v prospech žalobcov so zachovaním vlastníckeho práva žalovaných, nie o predaj predmetného pozemku. Súčasťou výroku

rozsudku je preto aj špecifikácia dotknutej nehnuteľnosti vo vzťahu k vecnému bremenu geometrickým plánom, nakoľko vecné bremeno sa nedotýka celého rozsahu parcely žalovaných. Súd prvej inštancie zriadil vecné bremeno po zistení, že žalobcovia nemajú možnosť iného vstupu do predmetnej garáže ako cez pozemok - jeho časť, ktorý je vlastníctvom žalovaných, čo absolútnym spôsobom neguje možnosť užívania ich vlastníckeho práva k predmetu vlastníctva. Súd prvej inštancie po ohliadke na mieste samom zistil, že oporný múr bol postavený žalovaným v 1. rade pred vstupom do garáže po tom, čo žalobcovia po dobu cca 12 rokov prechádzali cez časť pozemku žalovaných a mali prístup do tejto garáže. Zdôraznil, že ani výkon vlastníckeho práva nemôže byť absolútny. Výstavbu múru pred garážovou bránou súd prvej inštancie vnímal ako schválnosť zo strany žalovaných za účelom tzv. vyblokovania žalobcov z užívania ich garáže, keďže v minulom období s tým problém žalovaní nemali. Čo sa týka orientácie garáže, súd prvej inštancie poukázal na orientačný náčrt nachádzajúci sa na č. I. 9 spisu, kde šípkou je jasne naznačený vstup do garáže z prednej strany, aj vzhľadom na tvar garáže iný vstup ani logicky možný nie je a poukázal na to, že v predchádzajúcom konaní, ktoré bolo vedené medzi stranami sporu na OS Prešov, sp. zn. 19C/33/2014, bola formálna chyba ohľadom označenia svetových strán, pokiaľ ide o namietanú garáž, vysvetlená V. K., ktorý bol zodpovedný ako projektant za projektovú dokumentáciu na zhotovenie rodinného domu a garáže žalobcov v obci I.. Zdôraznil, že pozemok nebude po zriadení vecného bremena znehodnotený o nič viac ako v čase, keď žalobcovia mali možnosť vjazdu do ich garáže, a to s ohľadom na umiestnenie tohto vstupu a najmä výmeru (23m<sup>2</sup>) časti pozemku, na ktorej sa vecné bremeno zriaďuje. Uviedol, že súd v pôvodnom konaní sp. zn. 19C/33/2014 konštatoval, že možným riešením za daného stavu by bolo zriadenie vecného bremena za náhradu, čo však žalobcovia v spomínanom konaní nežiadali. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel, zriadil vecné bremeno in rem v prospech vlastníkov stavby súp. č. XXX - garáže za náhradu, keď v tejto súvislosti nevychádzal iba zo záverov znaleckého posudku č. XXX/XXXX, ale priznal žalovaným jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 50,- eur so zdôraznením, že aj keď v znaleckom posudku nenašiel formálne pochybenie, s ohľadom na charakter veci a vzájomné vzťahy strán sporu vyhodnotil ako spravodlivú a pre úpravu právneho stavu primeranú náhradu vo výške 50,- eur, v snahe o čo najzmierlivejší prístup k stranám sporu, keď žalobcovia sa v priebehu konania vyjadrili, že akceptujú aj vyššiu jednorazovú náhradu za zriadené vecné bremeno, než ktorá vyplýva zo spomínaného znaleckého posudku. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v spojení s opravným uznesením podali včas odvolanie žalovaní, ktorí navrhli rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobcu bola zamietnutá. Žalovaní tvrdia, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne na základe skutkového stavu, ktorý nezodpovedá reálnemu stavu a vykonanému dokazovaniu. Zdôrazňujú, že oba rodinné domy strán konania sú osadené v hornatom teréne, čo znamená, že oba domy sú nad úrovňou cesty. Žalobcovia požiadali o stavebné povolenie na výstavbu garáže, ktorá mala mať vchod z inej strany, ako tomu je v reále. Ak by tomu v skutočnosti tak bolo, problém s vjazdom na pozemok žalobcov by nikdy nevznikol, nakoľko by bol vstup na pozemok a do garáže zabezpečený z obecnej cesty. Žalobcovia zavádzajú argumentujúc, že došlo k formálnej chybe, čo nemožno prijať, nakoľko návrh osadenia garáže a miesto vstupu by ich malo zaväzovať nielen vo vzťahu k stavebnému úradu, ale aj účastníkom stavebného konania. Tým, že žalobcovia pozmenili situovanie garáže, zmenili celý ráz prostredia. Zriadením vecného bremena vzniká situácia, kedy by bolo nevyhnutné upraviť pozemok v ich vlastníctve značným spôsobom, nakoľko je zrejmé, že oba domy sú vo svahu a vstup na pozemok žalobcov je v takom svahu, kde prístup v upršanom a zimnom období bez pravidelnej a nákladnej údržby, resp. bez auta na tento štýl jazdy uspôsobenom je viac ako nereálny, čo plynie aj z ohliadky na mieste samom. Týmto rozsudkom nastáva stav, kedy žalobcovia konajúci v rozpore s právom, obmedzujú žalovaných vo výkone vlastníckeho práva v pomere, ktorý nezodpovedá výhode vo forme prospešnejšieho užívania ich nehnuteľnosti. Keby konali v súlade s právom a postavili vchod do garáže z náčrtu označenej strany, prístup by mali z obecnej cesty a neobmedzovali by nikoho vo výkone vlastníckeho práva. Predchádzajúci stav a užívanie na základe dohody strán sporu podľa ich názoru nehrá v tomto smere úlohu. Súd prvej inštancie uveril žalobcom o formálnej chybe v postavení garáže iba z dôvodu, že náčrt garáže dával logiku, lebo jedna strana je dlhšia ako druhá, pričom tento záver je v rozpore s písomnými údajmi v celej predloženej dokumentácii k stavebnému konaniu. Medzičasom došlo k zmene skutkového stavu, keď na mieste prechodu je vystavaná žumpa, čo znemožňuje vykonateľnosť napadnutého rozsudku. Je namieste otázka, či z nepráva môže vzniknúť právo, a teda či tí, čo porušili výstavbu v zmysle situačného náčrtu, aj podľa znaleckého posudku V. N., je zrejmé, že garáž je chybné zameraná. Súd prvej inštancie ďalej opomenul, že pri náhrade za zriadené vecné bremeno by malo ísť o opakujúce sa ročné plnenie. Nemožno obmedziť práva vlastníka určením, aj keď o niečo vyššej, ale iba jednej sumy. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie PL ÚS 42/2015.

Žalobcovia realizovali výstavbu ich nehnuteľnosti v rozpore s projektovou dokumentáciou a majú za to, že možno spravodlivo usúdiť, že je na mieste žiadať od žalobcov, aby si vstup do garáže zabezpečili v súlade s predloženým náčrtom, nevyhovárajúc sa na formálnu chybu, kde by bol vjazd zabezpečený cez obecnú cestu, bez potreby obmedzenia iných subjektov vo výkone vlastníckeho práva nad mieru primeranú pomerom.

4. Žalobcovia v 1. a 2. rade navrhli rozsudok v spojení s opravným uznesením potvrdiť ako vecne správny. K námietkam žalovaných v zmysle tom, že vjazd do garáže mal byť situovaný z inej strany, je podľa žalobcov opakovaným výmyslom žalovaných, keď tieto tvrdenia boli vyvrátené už v predchádzajúcom konaní OS Prešov, sp. zn. 19C/33/2014 a rovnako aj v tomto konaní podľa listinných dôkazov, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie. Pri ohľadke na mieste samom dňa 04.06.2019 bolo konštatované, že pred garážou žalobcov stojí iba múr, ktorý postavil žalovaný v 1. rade. Výstavba tejto murovanej prekážky po 12-tich rokoch bezproblémového užívania vjazdu do garáže žalovanými cez predmetný pozemok bola dôvodom, pre ktorý sa žalobcovia už v predchádzajúcom konaní domáhali určenia práva z vecného bremena nadobudnutého vydržaním, v ktorom súd konštatoval, že nedošlo k naplneniu predpokladov pre vydržanie práva prechodu a prejazdu, zároveň však konštatoval, že možným riešením daného stavu by bolo zriadenie vecného bremena za náhradu, čo žalobcovia uplatňujú v tomto konaní. Iné prekážky pre vjazd motorovým vozidlom súd nezistil. Dodatočne zriadené prekážky žalovaným v 1. rade po vyhlásení rozsudku sú len jasným prejavom jeho odmietavého postoja uznať súdnu autoritu a znemožniť vykonateľnosť rozhodnutia.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v zmysle predpokladov § 379 a nasledujúcich zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných dôvodné nie je.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

8. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností aj prijal správny právny záver.

9. Podľa § 151n Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

10. Podľa § 151o Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

Ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

11. Vecné bremená vo všeobecnosti obmedzujú vlastnícke právo k veci v prospech iného subjektu. Toto obmedzenie sa môže vzťahovať len na nehnuteľnosti (§ 119 ods. 2). Na základe tohto právneho vzťahu, vlastníkovi nehnuteľnosti vzniká povinnosť v prospech oprávneného subjektu niečo strpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Každéj povinnosti vyplývajúcej z právneho vzťahu vecného bremena zodpovedajú na druhej strane práva oprávneného subjektu. Tieto práva (oprávnenia) z vecných bremien sú dvojakého druhu. Vecné bremená, ktoré sú spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (pôsobia in rem) a z týchto vecných bremien je oprávnený každý vlastník tejto nehnuteľnosti. Oprávnenia prechádzajú na každého ďalšieho vlastníka na základe singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Vecné bremená tohto druhu slúžia na účelnejšie a prospešnejšie využívanie nehnuteľnosti patriacej vlastnícky oprávnenému. Sú to najmä vecné bremená, ktorým zodpovedá napr. právo cesty - prechodu alebo prejazdu cez susedný pozemok. Vecné bremená, v ktorých oprávnenia slúžia určitej osobe a sú na túto osobu viazané (pôsobia in personam), zodpovedá napr. právo doživotne užívať určitú nehnuteľnosť alebo jej časť.

12. V oboch prípadoch konkrétne vymedzenie obsahu práv a povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu vecného bremena je určené aktom, na základe ktorého vecné právo vzniklo.

13. Vecné bremená v súlade s citovaným ust. §151o Občianskeho zákonníka, môžu vznikáť tiež konštitutívnym rozhodnutím oprávneného orgánu v prípadoch, v ktorých to právny predpis umožňuje. Vecné bremeno môže svojim rozhodnutím zriadiť aj súd pri úprave vzťahov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby, a to za náhradu za podmienky, že toto vecné bremeno je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. V oboch spomínaných prípadoch najčastejšie ide o právo prístupovej cesty k druhej nehnuteľnosti.

14. Ak sa vecné bremeno zriaďuje k časti pozemku, vyznačuje sa táto časť pozemku na geometrickom pláne, ktorý je potom súčasťou listiny o právnom úkone, ktorým sa vecné bremeno zriaďuje (R 28/1986).

15. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie je zrejmé, že žalovaní v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku CKN XX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1365 m<sup>2</sup>, zapísanom na LV č. XXX, kat. úz. I. a žalobcovia v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby rodinného domu súp. č. XXX a garáže, ktoré sa nachádzajú na pozemku CKN XX/X a pozemku CKN XX/X (LV č. XXX, kat. úz. I.) s tým, že uvádzané parcely sú výlučným vlastníctvom žalobcu v 1. rade (LV č. XXX, kat. úz. I.).

16. Stavbu rodinného domu a garáže žalobcovia realizovali na základe právoplatného stavebného povolenia vydaného Okresným úradom G., pracovisko W., zo dňa 01.04.1997 a z kolaudačného rozhodnutia vydaného Okresným úradom v G., pracovisko W., zo dňa 15.002.2002 vplynulo, že tieto stavby boli uskutočnené podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a boli dodržané podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia. Situačný plán, ktorý bol súčasťou vydaného stavebného povolenia zobrazoval umiestnenie stavieb na uvádzaných parcelách a vstup do garáže bol označený v smere z parcely CKN XX/X, kat. úz. I., ktorá je vlastníctvom žalovaných a ktorí do doby zhoršenia vzťahov strán sporu prechod cez túto nehnuteľnosť akceptovali.

17. Zhotoviteľ projektovej dokumentácie v prechádzajúcom konaní strán sporu (OS Prešov sp. zn. 19C/33/2014) pripustil formálne pochybenie vo vzťahu k situovaniu stavby garáže žalobcov, do ktorej bol vstup podľa technickej správy orientovaný z cesty, o ktorej sa predpokladalo, že je cestou obecnou a vo výkresovej časti bol vstup do garáže označený zo sporného pozemku.

18. So zreteľom na uvedené je zrejmé, že žalobcovia nemajú zabezpečený iný vstup do stavby garáže, ako cez časť parcely X. XX/X a rozsah plochy potrebnej pre prechod (peši a prejazdom osobným motorovým vozidlom) do tejto stavby je znázornený v geometrickom pláne č. K. - XXX/XXXX vo výmere iba 23 m<sup>2</sup> z celkovej rozlohy daného pozemku 1365 m<sup>2</sup>. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne zdôraznil existenciu vydaného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia vo vzťahu k realizovanej výstavbe rodinného domu a garáže žalobcov, najmä pokiaľ ide o grafickú časť projektu. Iná

možnosť vchodu do tejto stavby s ohľadom na jej umiestnenie v svahovitej časti terénu nevyplývala ani zo záverov ohliadky vykonanej prvoinštančným súdom v tomto, ako aj predchádzajúcom konaní strán sporu. Podobne súd prvej inštancie na ohliadke konanej dňa 04.06.2019 nezistil v mieste pred vchodom do garáže (okrem oplotenia realizovaného žalovanými) existenciu iných stavieb označených v podanom odvolaní, ktoré by bránili užívaniu vjazdu do garáže cez predmetný pozemok.

19. Súd prvej inštancie vzhľadom na túto situáciu opodstatnene rozhodol o zriadení vecného bremena v súlade s citovanou právnou úpravou a v rozsahu znázornenia geometrickým plánom, ktorý tvorí súčasť preskúmaného rozhodnutia. Podobne správne rozhodol súd prvej inštancie o výške finančnej náhrady za takto zriadené vecné bremeno v prospech žalovaných, v závislosti od záverov vyjadrených v znaleckom posudku č. XXX/XXXX, obsah ktorého stranami konania relevantne spochybnený nebol. S prihliadnutím k snahe o spravodlivú úpravu právnych pomerov strán konania prvoinštančný súd túto náhradu podstatne zvýšil, čo akceptovali aj žalobcovia. Je potrebné tiež zdôrazniť, že vecné bremeno v tomto prípade bolo zriadené spôsobom predpokladaným § 151o Občianskeho zákonníka a finančná náhrada za jeho zriadenie je majetkovým právom osôb, ktoré sú povinnými subjektami z vecného bremena. Predmetné vecné bremeno vzniká „in rem“ a vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Súd prvej inštancie zriadením vecného bremena obmedzil vlastnícke právo k časti pozemku žalovaných, vecné bremeno trvá do budúcnosti, čo odôvodňuje záver v zmysle toho, že náhrada za takéto zriadenie vecného bremena je náhradou jednorazovou (do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 539/2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019).

20. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd s poukazom na uvádzané dôvody napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

21. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalovaní vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemajú nárok na náhradu trov a žalobcovia trovy tohto štádia konania priznať nežiadali.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).